

ПРОЕКТУВАННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Черкасова Л.В.

Україна, Запорізький район Запорізької області, Балабинський навчально-виховний комплекс «школа І-ІІІ ступенів – гімназія «Престиж» Запорізького району Запорізької області

Споживачі інформації про освітню установу, їх інформаційні запити

Нині орієнтація на споживача є одним з ключових принципів розвитку навчального закладу, оскільки зростає конкуренція між школами, посилюються вимоги з боку споживачів до якості освітніх послуг.

Орієнтація на споживачів освітніх послуг вимагає створення системи стійкої взаємодії школи з соціумом. Вивчення споживачів освітніх послуг, їх потреб і очікувань дозволять освітньому закладу встановлювати, вибудовувати і розвивати ефективні стосунки з ними. Це дозволить школі підвищити конкурентоспроможність на ринках освітніх послуг.

Навчальні заклади, в умовах погіршення демографічної ситуації в країні і зростання конкуренції, повинні визначати наявних і потенційних споживачів послуг, що надаються школою.

Для вивчення позначеної теми було проведено анкетне опитування учасників освітнього процесу з метою уточнення кола споживачів інформації про діяльність навчальних закладів, їх інформаційні запити, способи отримання інформації.

Ключове питання для аналізу: Хто є споживачами інформації про діяльність освітнього закладу, і які в них інформаційні запити? (Рисунок 1. Споживачі інформації про діяльність навчального закладу).

Дослідження проводилося шляхом анкетного опитування батьків, директорів і учителів шкіл, методистів і викладачів обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, районного методичного кабінету, (взяли участь 124 людини із м. Запоріжжя та Запорізького району Запорізької області), яким пропонувалося відповісти на питання, що стосуються визначення адресатів інформування з боку школи; форми інформування, які використовує освітній заклад; пошуку необхідної інформації про навчальний заклад та зручність пошуку цієї інформації.

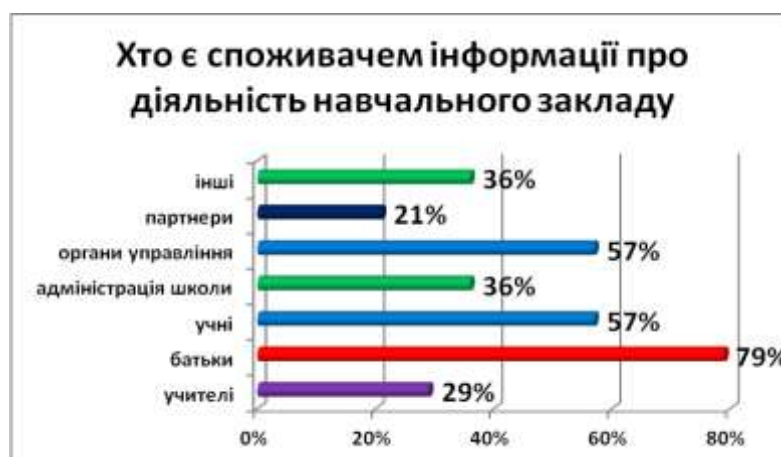

Рис 1. Споживачі інформації про діяльність навчального закладу

Які в них інформаційні запити:

Батьки: умови прийому в школу, інформація про учителів (кваліфікація), корисна інформація про умови здачі ДПА і ЗНО, додаткові послуги школи (інформація про

додаткові зайняття - гуртки, секції), оснащеність кабінетів, успішність дітей, домашні завдання відвідуваність школи.

Учні: розклад і інформація про відміну уроків, новини, події школи, домашні завдання.

Учителі: досягнення школи, розклад уроків, новини шкільного життя.

Органи управління: відповідність документації, викладеної на сайті законам, ліцензії.

Адміністрація школи контролює учителів, щоб своєчасно «викладали» інформацію.

Партнери: посилання на сайти партнерів досягнення учнів по напрямках додаткової освіти.

Для визначення способів інформування громадськості і зовнішніх партнерів школи було проведено експертне інтерв'ю з представниками управління (директори та заступники директорів з навчально-виховної роботи) декількох шкіл міста Запоріжжя та Запорізького району. Вибір експертів був обумовлений декількома чинниками. По-перше, усі вони тривалий час керують освітніми установами (директори). По-друге, це фахівці, що займаються питаннями інформатизації у своїх освітніх закладах (заступники директорів з навчально-виховної роботи, що пройшли курси і отримали сертифікат "Організація інформатизації освіти").

Питання для експертного інтерв'ю:

— Які способи інформування громадськості і зовнішніх партнерів використовуються у Вашій школі?

— Як враховуються інформаційні запити споживачів інформації про діяльність школи?

— Що необхідно змінити в інформуванні громадськості?

— Які інструменти взаємодії школи і громадськості, здатні забезпечити зворотний зв'язок і представляються найбільш перспективними?

Обговорення з експертами інформаційної відкритості та взаємодії школи з громадськістю дозволяє констатувати, що найбільш чітко позначена загальна спрямованість змін в школах і їх спрямованість на людей, на підтримку дітей, батьків, педагогів. Освітні заклади прагнуть побудувати взаємодію (діалог) з громадськістю і партнерами школи, побудувати школу як відкритий освітній простір. Тому школи орієнтовані на об'єднання, співпрацю з усіма суб'єктами освітньої практики.

Експерти відмічають, що батьки стали частіше звертатися до сайту школи, але все таки переважаючим джерелом інформації залишаються традиційні джерела: безпосередні контакти з учителями і адміністрацією навчального закладу (особисті зустрічі з учителями, батьківські і шкільні збори). Інформацію про результати навчання своїх дітей багато батьків отримують через смс-оповещения, використовуючи систему електронного щоденника.

Ряд експертів відмітили, що для взаємодії адміністрації з колективом школи використовується система смс-оповещения та електронна пошта. Експерти з обласного інституту післядипломної педагогічної освіти та районного методичного кабінету відмічають, що для взаємодії з педагогічними колективами використовуються різні сервіси Інтернет: інструменти google, мережеві співтовариства, регіональна Вікі (ЗапоВікі), які дозволяють "вийти за рамки шкільного, районного кола спілкування, роблячи нас відкритими".

Особливістю є те, що за ініціативою шкільних колективів використовуються різні інструменти взаємодії школи і громадськості, при цьому ясно, що умовою такої

різноманітності є особливість географічного положення (місто, селище). Йдеться про вплив дітей, педагогів, батьків на практику інформування про діяльність освітньої установи. По матеріалах експертного опитування, можна зробити висновок про те, що освітні установи різними способами залучають батьків, учнів, педагогів, соціальних партнерів брати активну участь в житті школи. При цьому експерти вказують, що батьки готові брати участь в житті школи, якщо це стосується його дитини, а також те, що батьківська громадськість у взаємодії зі школою підкреслює свою соціальну місію. В основному батьків цікавить інформація про результати навчання своїх дітей, безпеки освітнього середовища школи.

Багато експертів вказують на проблеми, що перешкоджають створенню повною мірою інформаційно відкритої школи (дивись Таблиця 1. Основні чинники, що перешкоджають інформуванню громадськості).

Таблиця 1.

Основні чинники, що перешкоджають інформуванню громадськості

Суб'єктивні чинники (експерти не підтверджують ці дані фактами, а підносять їх у формі припущень)	Об'єктивні чинники
<ul style="list-style-type: none"> — не усі дані, що цікавлять батьків і громадськість, збираються школою; — громадськість не завжди зацікавлена в знайомстві з інформацією, що представляється; — представники громадськості не вірять в те, що можуть впливати на шкільне життя; — декларована орієнтація освітньої політики школи на інформаційну відкритість не відповідає тій, що проводиться реально. 	<ul style="list-style-type: none"> — проблема доступу до інформації; — інформаційна «безграмотність» і відсутність у батьків знань, необхідних для впливу на життя школи.

Аналіз взаємодії освітніх закладів зі споживачами інформації про діяльність школи показав різноманітність ліній взаємодії, що склалися, при цьому йдеться не лише про різноманітність форм взаємодії, але і різноманітності функцій такої взаємодії.

Усі експерти відмітили, що для включення громадськості в обговорення шкільних проблем потрібний потужний інформаційний потік з боку школи. Експерти вказують, що інформацію про усі напрями діяльності школи слід поширювати, використовуючи різні можливості: традиційні (батьківські збори, шкільний сайт, місцеві ЗМІ), нові способи інформування (проводити дні відкритих дверей школи, випускати друкарську продукцію - буклети, брошури та ін.).

Експерти відмітили той факт, що організація інформування громадськості вимагає адаптації педагогічного колективу до нових форм роботи («учителі не завжди можуть популярно, дохідливо розповісти про діяльність школи» - вказує один з експертів), оскільки від участі кожного і усіх залежить успішність діяльності усього освітнього закладу. Деякі педагоги обережно відносяться до включення сторонніх людей в педагогічний процес.

Вирішення цієї проблеми експерти бачать в проведенні тренінгів для педагогічних кадрів, спрямованих на освоєння комунікативних навичок і ефективного спілкування.

Декілька директорів шкіл вказали, що батьки часто пред'являють різні претензії до школі на основі чуток, при цьому усі питання вирішуються в позитивну сторону, коли відбувається безпосереднє спілкування батьків з представниками освітньої установи. З чого робимо висновок, що своєчасне донесення достовірної, актуальної інформації до батьківської громадськості знімає багато негативних моментів в спілкуванні з соціумом.

Багато експертів відмітили, що враховують побажання батьків при плануванні роботи школи. Якщо якісь питання носять масовий характер, то подібні звернення оформляються у вигляді протоколу загальношкільних батьківських зборів. Потім голова загальношкільного батьківського комітету звертається до директора з проханням врахувати побажання батьківської громадськості при плануванні роботи школи. Заступник директора однієї зі шкіл розповіла про цікавий досвід переговорних майданчиків. Ці майданчики школа розглядає як інструмент для розширення громадської участі в управлінні школою, але поки ініціатором переговорів виступає адміністрація школи і Рада школи.

Експертне опитування підтвердило той факт, що керівники освітніх закладів розуміють необхідність для освітнього закладу бути інформаційно відкритим. При цьому експерти стверджують, що відкритість школи є одним з чинників конкурентоспроможності, але участь громадськості в управлінні освітою доки залишається на низькому рівні, а також відсутні практичні навички і механізми взаємодії громадськості з школою.

Державно-громадське управління і звіт директора школи як інструменти інформаційної взаємодії школи з громадськістю, що забезпечує відкритість навчального закладу

Взаємодія школи з громадськістю є одним з важливих елементів системи державно-громадського управління в освіті. Державно-громадське управління освітою - це особливий тип управління, особливістю якого є участь і взаємодія в управлінні освітою двох сторін. З одного боку - це суб'єкти і їх органи які виражають і представляють інтереси, а також гарантії держави у сфері освіти (обласні, районні органи державної влади і управління, органи управління освітою, органи місцевого самоврядування, керівники освітніх закладів). З іншого боку - це суб'єкти, які виражають і реалізують інтереси суспільства, населення [1, с. 75].

Державно-громадське управління освітою реалізується або шляхом створення роздільних, але взаємодіючих, органів і форм державного і громадського управління освітою, або шляхом створення спільних органів і форм державно-громадського управління.

Одним з елементів системи державно-громадського управління освітою є публічна звітність, яка забезпечує інформаційну відкритість і прозорість діяльності школи.

Участь представників державно-громадського управління освітнім закладом в підготовці публічного звіту директора школи є реальним способом включення громадськості в діяльність школи. Публікація звіту директора школи - це можливість представити громадськості результати роботи закладу, а також обговорити перспективи розвитку.

Як говорить С.Г. Косарецький "орган державно-громадського управління слід розглядати як найважливіший суб'єкт комунікації школи з громадськістю, вироблення і реалізації комунікативної стратегії". Звіт директора школи є одним з ефективних засобів забезпечення інформаційної відкритості загальноосвітнього закладу і інформування громадськості його про діяльність, про основні результати, проблеми функціонування і розвитку [2].

Для того, щоб вивчити практику інформаційної підтримки участі громадськості в діяльності навчальних закладів був проведений аналіз публічних звітів директорів 15 шкіл Запорізького району Запорізької області.

Мета проведеного аналізу - вивчити практику інформаційної підтримки участі громадськості в діяльності освітньої установи.

Розгляд звітів директорів шкіл проводився за допомогою діагностичної карти по 6 критеріям. Критерії аналізу можна згрупувати в 3 блоки, що відбивають основні вимоги до якості звіту директора школи:

1. Якість представлення діяльності навчального закладу (целеполагание, зміст діяльності, аналіз діяльності навчального закладу і отриманих результатів, узагальнення проблем і перспектив розвитку, виявлення сильних і слабких сторін навчального закладу).

2. Якість структури звіту директора (логіка подання матеріалу, виділення головного, смислового центру звіту, повнота аналізу діяльності, співвідношення текстового і ілюстративного матеріалу, форма звіту).

3. Адресність і інформативність звітів (орієнтація на певну цільову аудиторію, формулювання мети, мотивований відбір матеріалу, доступність і зрозумілість інформації адресатові, якість презентації).

Основні тенденції, виявлені в процесі якісного аналізу матеріалів, наступні:

1. Керівники навчальних закладів недостатньо готові до розуміння жанрової специфіки публічного звіту. Це знайшло відображення в різних назвах представлених матеріалів: інформаційна доповідь, громадський звіт, громадська доповідь та інше. Безпосередньо пов'язаною характеристикою з цим фактом виступає така категорія як "адресність доповіді". Згідно з проведеним аналізом, найменший показник якості звітів був виділений саме за цим критерієм оцінки : 54% від максимальної кількості балів.

В якості адресата керівники припускають передусім батьків учнів, але при цьому інформаційна сторона звіту виявляється переобтяженою, при цьому не враховуються інформаційні запити цієї категорії (детальна інформація про режим занять і організаційні умови, громіздкі таблиці з перерахуванням прізвищ, детальний перелік освітніх результатів діяльності школи). Об'єми звітів коливаються від мінімальних 12 сторінок тексту до 111 сторінки.

Звіти не орієнтовані на ширшу аудиторію, на соціум школи, що знайшло відображення в зловживанні професійними термінами, "професійному" стилі звітів.

2. Найнижчою виявляється якість аналітичної культури керівників навчальних закладів. Про це свідчить числовий показник, отриманий в результаті аналізу звітів: 47% згідно з цими даними менше половини представлених матеріалів містять аналіз діяльності школи і її результатів. Представлення результатів носить констатуючий характер. Таким чином, повнота аналізу діяльності освітньої установи і результатів недостатні.

Це проявляється в односторонньому підході - виявлення досягнень навчального закладу без аналізу проблем функціонування і розвитку, чинників, що визначають розвиток школи. У більшості доповідей - результати діяльності навчального закладу представлені досить однобоко: результати учбової діяльності, участь учнів в олімпіадах

і конкурсах (частіше - без вказівки динаміки), констатація заходів, проведених в школі або запланованих в перспективі, без аналізу отриманих результатів і виявлення конкретних проблем.

3. У більшості звітів представлені цитати з програм розвитку навчального закладу, що визначають стратегію розвитку школи поза аналізом актуального стану і вичленення різноманітних результатів (професійного і особового зростання учасників освітнього процесу, якості залучення громадськості до реалізації інноваційної діяльності, освітніх результатів і результатів діяльності педагогічного колективу).

На основі вивчених матеріалів можна зробити висновок, що відбувається це тому, що не прописані очікувані результати, і керівники не володіють критерійною базою аналізу і оцінки отриманих результатів, звідси моніторинги, здійснювані школою, не системні, а їх результати також носять констатуючий характер. Сильною стороною є опис змісту і напрямів діяльності навчального закладу, але інструментальна, технологічна складова, діагностика результатів і їх аналіз представлені не в усіх матеріалах. Це загальна тенденція, виділена при аналізі текстів звітів директорів шкіл, свідчить про недостатній рівень аналітичної складової в професійній компетентності керівників.

4. Представляючи стратегічні цілі, реалізаційні заходи, завдання і напрями діяльності, керівники не проводять аналіз ефективності зроблених дій, не зв'язують їх безпосередньо з результатами діяльності навчального закладу, що свідчить про недостатню якість не стільки педагогічного, скільки саме управлінського аналізу.

У більшості матеріалів представлений перелік сучасних педагогічних технологій, в деяких показана динаміка оволодіння педагогами сучасними педагогічними технологіями, проте ні в одному з матеріалів немає аналізу результативності застосування технологій.

5. При аналізі умов освітнього процесу не завжди аналізується їх якість, окрім оснащення сучасною технікою і навчанням педагогів, що також носить констатуючий характер. Аналіз кадрового потенціалу педагогів має характер констатації досягнення школи (рівень кваліфікації, публікації педагогів і керівників, перемоги в конкурсах, нагороди). Ні в одному з матеріалів немає аналізу проблем управління розвитком педагогічних кадрів, рівня готовності до реалізації інновацій, окрім вказівки форм методичної роботи і змісту підвищення кваліфікації. Складається враження, що в управлінні розвитком кадрів у керівників немає жодних проблем, а проблеми пов'язані виключно з соціумом і контингентом учнів (рівень навчаності, мотивація, соціальний склад сімей іа інше).

6. Аналіз структури і інформативності представлених матеріалів, виявляє наступне: більшість звітів аналогічні структурі програм розвитку школи або концепції інноваційного розвитку. Таким чином, інформативність аналізу недостатня як при виявленні проблем, так і при проектуванні громадської участі в її реалізації.

Кількісний аналіз як сумарний результат аналізу звітів директорів за різними критеріями, що визначають їх якість, представлений в таблиці 2. Якість доповідей.

Провівши аналіз звітів директорів навчальних закладів можна сказати, що діяльність шкіл різноманітна і багатоаспектна проте якість матеріалів як публічних доповідей не можна визнати високими. Для керівників навчальних закладів складним виявляються виділення і аналіз проблем функціонування і розвитку навчального закладу, визначення цільової аудиторії і адресність звіту, проектування перспектив розвитку навчального закладу і моделей взаємодії з громадськістю з метою розвитку навчального закладу.

Таблиця 2.

Якість доповідей

Параметри аналізу	Рівень
Відповідність структури звіту зразковому положенню про звіт.	52%
Відповідність змісту звіту державній політиці у сфері освіти, основним напрямом Концепції розвитку освіти.	41%
Цілісність, логічна зв'язаність викладу, коректність вживаної термінології і висока мовна культура, доступність викладу.	32%
Форми представлення звітів різним цільовим групам. Публікації в ЗМІ про загальноосвітній заклад.	21%
Культура оформлення матеріалів.	52%
Наявність практичних застосувань по напрямках діяльності (методичні розробки, рекомендації, аналітичні матеріали, моніторингові дослідження).	8%

Також вивчення сайтів шкіл, чиї звіти піддалися аналізу, показало, що на 60% сайтів немає можливості для обговорення звіту директору, внесення пропозицій про діяльність школи і тому подібне, у 40% шкіл можливість поставити питання, прийняти участь в обговоренні звіту директора для громадськості існує (форум, гостьова книга), але жодна людина такою можливістю не скористалася.

Аналіз сайтів навчальних закладів як інструменту інформаційної взаємодії школи і громадськості. Визначення ролі сайту навчального закладу в інформаційній взаємодії навчального закладу з громадськістю

Сьогодні наявність сайту є практично в усіх освітніх закладах. Сайт школи - це показник сучасного підходу до представлення освітнього закладу громадськості. Шкільний сайт покликаний виконувати функцію зовнішньої дії. Школа як би відкривається співтовариству, місцевому співтовариству, громадянам і чекає від них всяких імпульсів [3, с. 130].

Сайти навчальних закладів є інструментами, які забезпечують інформаційну відкритість освітньої системи, що дозволяє задовольнити інформаційні потреби школи і громадськості.

Від змісту, структури і функцій сайту залежить взаємодія школи із зовнішнім світом. Проведений аналіз 18 сайтів шкіл Запорізького району, Запорізької області показав, що на них недостатньо інформації для батьків, не представлені плановані заходи на навчальний рік, мало або відсутні матеріали про шкільну і позашкільну діяльність, про роботу вчительського колективу, документів, що регламентують освітню діяльність, відсутність інформації про роботу з батьківською громадськістю, немає посилань освітньої спрямованості.

На деяких сайтах новинні стрічки оновлюються украй рідко, відсутні або не функціонують форуми і/або гостьові книги. На деяких сайтах або відсутній, або знаходиться в недоступному і не очевидному для користувачів (відвідувачів сайту) контактна інформація про навчальний заклад (дивись рисунок 2. Контактна інформація про навчальний заклад). В основному це інформація про керівника освітньої установи, адреса, телефон і електронна пошта.

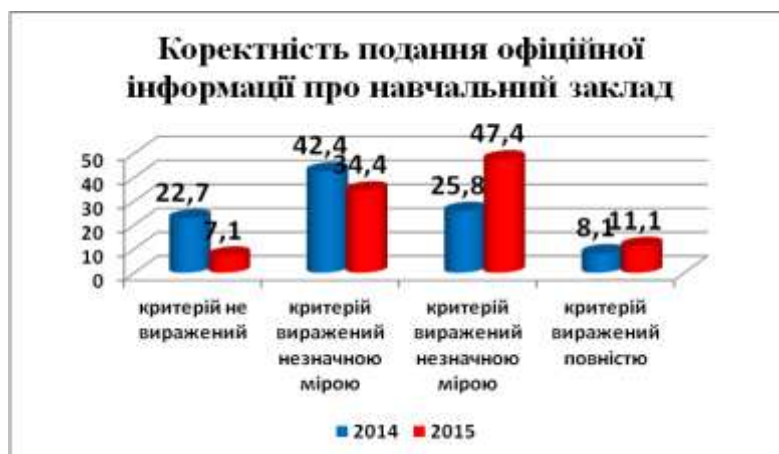

Рис. 2. Контактна інформація про навчальний заклад

Інформацію про діяльність навчальний заклад основні споживачі інформації про діяльність освітніх установ (за даними опитування «Споживачі інформації про діяльність освітньої установи», в якому прийняло 124 людини - це батьки, директори і учителі шкіл, методисти і викладачі обласного інституту підвищення кваліфікації та районного методичного кабінету) отримують з різних джерел, але головним джерелом інформації є сайт навчального закладу (дивись рисунок 3. Джерела інформації про діяльність навчального закладу).

Рис. 2. 3. Джерела інформації про діяльність навчального закладу

На питання, «Яку інформацію Ви шукали на сайті навчального закладу?» отримали наступні відповіді: результати олімпіад, які документи необхідно надати батькам для оформлення на заняття в підготовчому класі, матеріали для учнів, інформацію про цей навчальний заклад, історію школи, звернення до адміністрації школи (форум або гостьова книга), які форми освіти існують в школі (дистанційне навчання, індивідуальне навчання, екстернат), контактну інформацію, досягнення школи, дотримання вимог до дизайну, дотримання авторських прав при використанні чужих розробок, планування, відміна занять, підготовка до ДПА та ЗНО, нормативна база.

При цьому велика частина опитаних вказала, що інформація на сайті навчального закладу представлена не в повній формі (дивись рисунок 4. Пошук інформації на сайті

навчального закладу). Що говорить про те, що не завжди інформація на сайтах закладів викладається у повному обсязі.

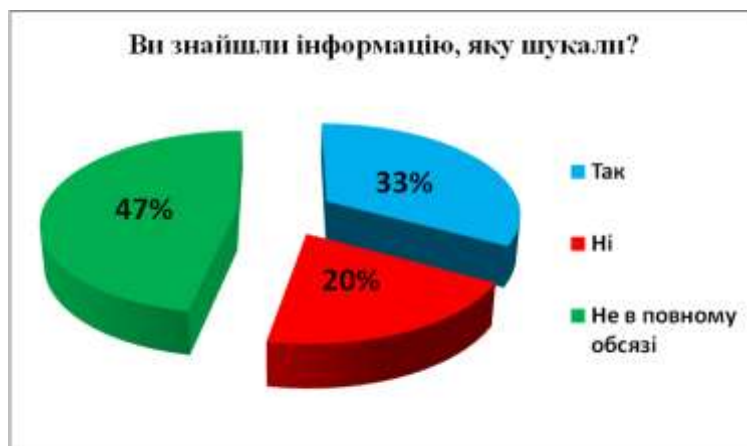

Рис. 4. Пошук інформації на сайті навчального закладу

Інформація для різних груп споживачів освітніх послуг представлена на 99% сайтів: це і інформація психолога для батьків і учнів, і методичні матеріали, і електронні освітні ресурси (презентації), але в цих матеріалах не дотримуються авторські права при використанні чужих розробок.

На усіх сайтах, що підлягали аналізу представлена інформація про навчально-виховний процес (але повнота інформації різна), в меншій мірі на сайтах навчальних закладів представлена методична і інноваційна діяльність (дивись рисунок 5. Інформація про організацію різних видів діяльності навчального закладу).

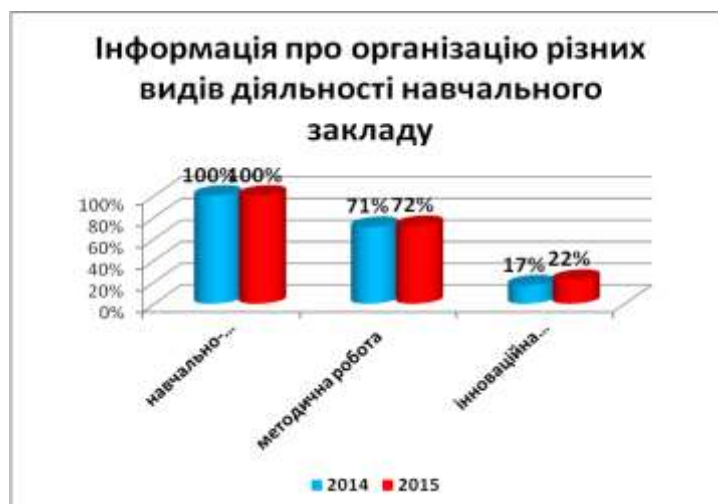

Рис. 5. Інформація про організацію різних видів діяльності навчального закладу

За результатами аналізу 2014, 2015 років можна відмітити, що досить великий відсоток навчальних закладів пропонують споживачам освітніх послуг актуальну інформацію про діяльність своєї установи, але /або деякі напрями роботи представлені не достатньою кількістю матеріалів, або інформація знаходиться в «недоступному» для користувачів вагляді, або інформація відсутня.

Попри те, що інформація не завжди представлена на сайті в потрібній формі, все ж навчальні заклади прагнуть інформувати користувачів про свою діяльність. Треба

відмітити, що сайти рік від року стають живішими, актуальнішими. «Утримувачі» сайтів намагаються зробити їх повноцінною частиною життя навчального закладу, щоб школа стала відкритою для зовнішнього світу. Це свідчить про те, що навчальні заклади розуміють, що від змісту, структури і функціонування сайту залежить успіх взаємодії школи з соціумом.

Сайт навчального закладу є одним з інструментів інформаційної взаємодії школи і громадськості. І якщо громадськість, споживачі освітніх послуг, партнери школи працюватимуть з сайтом, де відображається актуальна, достовірна інформація, де існує можливість взаємодії усіх перелічених груп, тоді сайт це реальний інструмент, який дозволить школі стати конкурентоздатний на ринку освітніх послуг.

Обґрунтування основних напрямів вдосконалення системи інформаційної взаємодії школи з громадськістю, що забезпечує відкритість освітньої установи

Нині існує досить інструментів, що забезпечують інформаційну взаємодію школи з громадськістю. Подібна взаємодія спрямована на розвиток державно-громадського управління освітою, участь громадськості у формуванні державної політики у сфері освіти, залучення громадськості до оцінки якості освіти, задоволення інформаційних потреб про діяльність навчальних закладів усіх зацікавлених сторін.

Аналіз основних інструментів системи інформаційної взаємодії школи з громадськістю розкриває взаємозв'язки такої взаємодії, при цьому проведені дослідження показують, що не усі форми інформаційної взаємодії школи з громадськістю є ефективними. Аналіз масової практики використання різних форм інформаційної взаємодії освітніх установ з громадськістю показав велику їх різноманітність: державно-громадське управління, публічні доповіді директора школи, сайт школи.

Проте, як показують результати проведених досліджень, багато форм існують формально. На думку респондентів, недоліками взаємодії школи з громадськістю є те, що багато форм фактично не працюють. Так 87% респондентів вказали, що в школах відсутня реальна інформація про діяльність громадських рад, незважаючи на заяви навчальних закладів про існування такої інформації.

При опитуванні про роботу державно-громадського управління в школах, 93% респондентів вказали, що діяльність громадських органів (рад закладів, опікунських рад) не впливає на управління в навчальних закладах, не кажучи вже про вплив на державну політику у сфері освіти.

Порівняльний аналіз положень про раду закладу, планів роботи і протоколів зборів рад закладів, 6 шкіл Запорізького району Запорізької області показав, що завдання, які реально вирішуються і обговорюються громадськими структурами в управлінні освітою, практично не співвідносяться з тими повноваженнями, якими вони наділені.

Факти підтверджуються результатами опитування керівників різного рівня Запорізького району Запорізької області: управлінці усіх рівнів 100% підтримують ідею інформаційної взаємодії школи з громадськістю, але при цьому майже 70% директорів не мають можливості залучати соціальних партнерів до управління школою. Участь бачиться тільки в залученні спонсорів (залученні грошових коштів).

При цьому більшість керівників (майже 78% навчальних закладів вказали, що відсутність практичних навичок і механізмів взаємодії з громадськістю і державними структурами робить їх пасивними в цьому питанні.

Таким чином, дослідження показало, що система інформаційної взаємодії школи з громадськістю, що забезпечує інформаційну відкритість навчального закладу, все ще

знаходиться на стадії формування. В процес подальшого впровадження інструментів інформаційної взаємодії школи з громадськістю в практику освіти необхідно транслювати узагальнений і систематизований досвід інформаційної взаємодії школи з громадськістю, а також умови і конкретні форми його втілення. Усе це дозволить забезпечити цілісне бачення вирішення проблеми інформаційної взаємодії школи з громадськістю, що забезпечує відкритість навчального закладу. При реалізації форм інформаційної взаємодії школи з громадськістю необхідно враховувати світовий, український досвід, при цьому враховувати індивідуальні особливості, умови і проблеми регіону, міста і конкретного навчального закладу.

Література:

1. Інформаційна політика освітньої установи: Методичний посібник/ Укладач В.М. Цивін, - СПб.: ГОУ ДПО ЦПКС СПб "Регіональний центр оцінки якості освіти і інформаційних технологій", 2008. - 104 с.
2. Косарецкий С.Г. Информационное взаимодействие школы с общественностью: понятийный аппарат и семантико-смысловое пространство [Электронный ресурс] // Институт системных исследований и координации социальных процессов [сайт]. URL: http://www.isiksp.ru/library/kosarecky_sg/kosarecky-000003.html (дата обращения 29.08.2013).
3. Вальдман И.А. Сайт школы как инструмент для обеспечения общественного участия в образовании // Вопросы образования. – 2009. – №3. – С. 129-144.
4. Гонцяж Я. Свобода інформації та виконавча гілка влади: Правові норми. Інституції. Процедури / Я. Гонцяж, Н. Гнидж. - К. : Міленіум, 2002. - 240 с.
5. Иванов В. Ф. Законодавство про засоби масової інформації: український та зарубіжний досвід /В. Ф. Иванов. - К. : Київ. ун-т, 2009. - 188 с.